

MÚSICA DE CAMBRA

2018_2019

**JANINE JANSEN &
ALEXANDER
GAVRYLYUK**

3 D'ABRIL
DE 2019

SALA 1 PAU CASALS

L'AUDITORI

auditori.cat

JANINE JANSEN & ALEXANDER GAVRYLYUK

ABRIL 2019

Dimecres 3 a les 20 h

Janine Jansen violí · **Alexander Gavrylyuk** piano**ROBERT SCHUMANN**

Zwickau, Saxònia 1810 - Endenich, Renania 1856

Sonata per a violí i piano núm. 1 en La menor, op. 105 (1851) 17'Mit leidenschaftlichem Ausdruck
Allegretto
Lebhaft**SERGUEI PROKÓFIEV**

Soncovka, Jekaterinoslav 1891 - Moscou 1953

Sonata per a violí i piano núm. 2 en Re major, op. 94a (1943-44) 23'Moderato
Presto-Poco più mosso del-Tempo I
Andante
Allegro con brio-Poco meno mosso-Tempo I-Poco meno mosso-Allegro con brio

PAUSA

15'

CÉSAR FRANCK

Lièges 1822 - París 1890

Sonata per a violí i piano en La major (1886) 35'Allegretto ben moderato
Allegretto
Recitativo-Fantasia: Ben moderato-Molto Lento
Allegretto poco mosso

Programa presentat per

SERComenta aquest concert amb
#auditoriAgraïem que apagueu els mòbils, desactiveu les
alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un
mocador redueix notablement el soroll.

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

© Marco Borggreve

JANINE JANSEN

Janine Jansen és una de les violinistes més destacades del moment. Amb un estil d'interpretació molt personal, posa cos i ànima quan toca en directe i va de la fragilitat al temperament fent gala d'una tècnica impecable. Nascuda dins una família de músics, va començar a tocar el violí amb 6 anys. Va estudiar amb Coosje Wijzenbeek, Philipp Hirshhorn i Boris Belkin i toca el violí Stradivarius 1707 "Rivaz - Baron Gutmann", cedit per Dextra Musica.

Va debutar al Concertgebouw d'Amsterdam el 1997 i ha col·laborat amb orquestres com Royal Concertgebouw Orchestra, Orchestre de Paris, London Philharmonic, Simfònica de Göteborg, Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín, Orquestra Simfònica NHK de Tokio, Simfònica de Melbourne, orquestres de la BBC, Academy of St Martin in the Fields o filharmòniques de Nova York i Berlín, sota prestigioses batutes com la de Valery Gergiev, Zubin Mehta, Gustavo Dudamel, Frans Brüggen, Riccardo Chailly i Antonio Pappano. Al llarg de la seva carrera ha guanyat nombrosos guardons, entre ells, quatre Edison Klassiek Awards i el Premi Instrumentalista de la Royal Philharmonic Society per les seves actuacions en el Regne Unit, on el 2002 va ser nomenada Artista de la Nova Generació de la BBC. A més, el 2003 va rebre el Dutch Music Prize que atorga el Ministeri de Cultura holandès.

Janine grava en exclusiva per a Decca Classics i a la seva discografia trobem enregistraments amb orquestres de tot el món i una sèrie de discos de música de cambra, de la qual és una gran apassionada. És creadora del Festival Internacional de Música de Cambra a Utrecht, que va idear amb 25 anys.

© Mikka Bovan

ALEXANDER GAVRYLYUK

Alexander Gavrylyuk és conegut internacionalment pel seu virtuosisme i per les seves actuacions electrizants i poètiques. Nascut a Ucraïna el 1984, va començar els seus estudis de piano amb 7 anys i va realitzar el seu primer concert amb 9. Va guanyar el primer premi i la medalla d'or en el Concurs internacional de piano de Horowitz el 1999, el primer premi en el Concurs internacional de piano d'Hamamatsu el 2000, i la medalla d'or a l'Arthur Rubinstein International Piano Masters Competition el 2005.

Ha actuat amb orquestres com les filharmòniques de Nova York, Los Angeles, Varsòvia, Moscou, Israel, Luxemburg i Rotterdam, les simfòniques NHK i de Cincinnati, Royal Concertgebouw Orchestra, Orchestre National de Lille i Stuttgarter Philharmoniker; col·laborant amb directors com Vladimir Ashkenazy, Alexandre Bloch, Herbert Blomstedt, Andrey Boreyko, Thomas Dausgaard, Valery Gergiev, Neeme Järvi, Vladimir Jurowski, Sebastian Lang-Lessing, Kirill Karabits, Louis Langrée, Cornelius Meister, Vassily Petrenko, Rafael Payare, Alexander Shelley, Yuri Simonov, Markus Stenz i Osmo Vänska. Així mateix, ha actuat a festivals com Hollywood Bowl, ¡Bravo! Vail Colorado, Festival del Ruhr, Festival Internacional de Música Kissinger Sommer i Festival Gergiev de Rotterdam. Ha ofert recitals a sales com Musikverein de Viena, Tonhalle Zurich, Victoria Hall Ginebra, Southbank Centre, Wigmore Hall, Suntory Hall, Tokyo Opera City Hall, Great Hall of Moscow Conservatory, Colonia Philharmonie, Tokyo City Concert Hall, San Francisco, Sydney Recital Hall i Melbourne Recital Centre.

Gavrylyuk és artista Steinway i artista resident a la institució Chautauqua. Col·labora amb diverses organitzacions benèfiques d'àmbit social i cultural.

per **Mònica Pagès**

Entrem a l'univers romàntic de Robert Schumann. La data de composició d'aquesta obra per a violí i piano va ser entre el 12 i el 16 de setembre de 1851. Aquell dia, la seva esposa, la gran pianista Clara Schumann, la va tocar per primera vegada en un concert privat amb un dels millors violinistes del moment, Ferdinand David. L'estrena pública seria al març de 1852. Llavors, Schumann era director a Düsseldorf i ja començava a patir les conseqüències psíquiques de la sífilis que l'acabaria matant. Sembla que el dramatismes de l'obra ja vulgui expressar el desequilibri que començava a sentir. El primer moviment és un diàleg entre violí i piano, ple de recursos de color i de dinàmiques. En el segon moviment, el violí va desgranant un tema que queda suspès sobre les notes del piano amb una gran lleugeresa. Conclou aquesta sonata un temps agitat, amb l'efecte de l'*staccato* com un moviment perpetu.

Sergei Prokófiev va compondre aquesta sonata el 1943, durant la guerra, mentre treballava amb Sergei Eisenstein en la pel·lícula *Ivan el terrible*. L'original va ser una obra d'encàrrec per a flauta i piano, però poc després en va fer una versió per al gran violinista David Oistrakh, el qual la va estrenar amb Lev Oborin el 17 de juny de 1944. Prokófiev pren la forma sonata tradicional i hi desplega la seva capacitat melòdica, amb un tema que es va repetint de manera obsessiva dins d'una estructura rítmica. L'*scherzo* és un exercici de virtuosisme violinístic, amb un caràcter popular accentuat pel piano. Després, entrem en una llangor melòdica que contrastarà amb l'últim moviment, de pulsació enèrgica, amb escales ascendents al piano com si fossin exercicis de tècnica que el violí sembla voler imitar de manera incisiva i burlesca.

La sonata per a violí de César Franck va ser un regal de noces per a l'extraordinari violinista Eugène Ysaÿe, que es va casar amb Louise Bourdeau de Courtrai el 26 de setembre de 1886 a Arlon. Ysaÿe la va voler assajar de seguida amb la pianista Marie-Leóntine Bordes-Pène per tocar-la durant el banquet. L'estrena pública va ser el 16 de desembre d'aquell any i de seguida es va convertir en una obra molt popular. Ysaÿe la va tocar durant quaranta anys. És una obra que vol homenatjar el seu virtuosisme i que posa el piano al mateix nivell d'exigència. Utilitza una estructura cíclica i fa repetir el tema principal amb tota mena de variants i recursos. Comença amb un primer temps amable que contrasta amb la turbulència del segon. El tercer té un caràcter d'improvisació i en el quart recupera el tema principal, que flueix en forma de rondó fins a cloure de manera triomfal.

Cadena SER y la cultura: Nacidos de la pasión.

SER

Nos mueve la cultura